

for pengene. Så det begreb er jo allerede for længst underkendt.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Både ministeren og Venstres ordfører gjorde meget ud af at sige, at vi er nået langt, og at vi skal minimere yderligere på pesticidområdet. Samtidig sagde ministeren også, at det var vigtigt med en meget striks holdning; det er ikke fornuftigt at bruge pesticider. Så vidt jeg husker, sagde ministeren, at det hverken var økonomisk eller miljømæssigt fornuftigt. Man kan sige, at det er meget kortsigtet at bruge pesticider.

Ministeren sagde også, at vi ikke skal gå videre end andre lande i EU. Vi skal ikke stilles dårligere end de andre lande i EU. Og der kan man sige, at det jo overordnet er Venstres miljøpolitik, at vi på ingen områder skal gå længere end de andre EU-lande. Vi vil aldrig flytte EU-samarbejdet videre på miljøområdet.

Men det, mit spørgsmål handler om, er det næste, vi kommer til, hensynet til erhvervet, som står i vejen for, at vi kan gå endnu længere. Eller det vil sige, Venstre står i vejen dér på grund af hensyn til erhvervet. Hvis hr. Eyvind Vesselbo gransker sin inderste sjæl, vil Venstres ordfører så udfase eller bevare pesticidforbruget i Danmark?

Jeg kan også spørge på en anden måde: Findes der i Venstres univers en grænse for frivillighed over for landbruget på det her område? Findes der en grænse i Venstres univers for det?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg sige, at en af de måder, hvorpå man kan styre pesticidforbruget på en fornuftig måde, er gennem godkendelsesordninger. Det er jo, at man godkender de pesticider, der skal bruges, og så godkender dem, der er mindst farlige. Det vil sige, at det er forebyggelsen, der er det væsentligste element i det her.

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg sige: Nu er det jo en kompensation i forbindelse med en lidt overordnet diskussion om forholdet mellem pesticider og økonomi og landmændenes driftsøkonomi. Og da er det jo klart, at der kunne man godt sige, at i den forbindelse skulle der være en kompensation, og jeg kan godt se forbindelsen mellem det, jeg siger her, og det forslag, som Kristeligt Folkeparti fremsætter. Men det må vi jo vende tilbage til ved en senere lejlighed.

Jeg tror da også, der er en misforståelse, når vi drøfter forholdet omkring det, som det der Institut for Miljøvurdering skal lave. Det institut skal jo ikke lave politikken, og det mener jeg også er sagt her fra talerstolen flere gange. De skal jo lave oplæggene, så vi andre kan træffe beslutninger på baggrund af de alternativer, de lægger frem. For det er jo alle de alternativer, vi har manglet i alle årene.

Derfor er det ikke instituttets medarbejdere, der skal tage beslutning om, hvad der skal ske. Det er os her, der får nogle oplæg, som vi tager beslutninger ud fra, og der kan vi jo vurdere økonomien eller miljøet, alt efter hvordan vi ser på det.

Så på den måde er svaret jo ganske klart: Det er os, der bestemmer, hvad der skal ske, om det skal være miljøet eller økonomien eller begge dele, afvejet i forhold til hinanden. Så det er da ganske klart.

Til hr. Christian Brix Møller vil jeg sige: Det er lidt det samme svar, som jeg gav til hr. Ole M. Nielsen, at forholdet til erhvervet jo skal vurderes i forhold til miljøet, og det er jo os som politikere, der skal tage stilling til det forhold.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Vesselbo er nu i hvert fald mindst to gange blevet spurgt til randzonerne, til beskyttelseszonerne i forbindelse med vandløb og søer, hvor vi kun har nået halvdelen af det, der egentlig var målsætningen. Nu spørger jeg for tredje gang: Hvad er Venstres holdning til det problem, hvad vil Venstre gøre ved det?

Så er der spørgsmålet omkring miljøinstituttet. Så siger hr. Vesselbo nu, at man jo kan betale for at få ting udført. Men er det det, hr. Vesselbo har tænkt sig, at få det her område belyst ved at betale for undersøgelsen? Eller er sandheden den, at hr. Vesselbo bare kan have et fromt håb om, at man muligvis vil tage det her emne op? Eller er der en eller anden skjult forståelse om, at nogle partier, tæt på regeringen og i regeringen, godt kan bestille undersøgelser, når det kommer til stykket? Er det i virkeligheden ikke det, der er tale om?

I den forbindelse vil jeg spørge: Hvad nu, hvis en miljøøkonomisk vurdering viser, at det ud fra den beregningsmetode, der er valgt, ikke kan betale sig at tilvejebringe rent, urensset drikkevand, vil Venstre så opgive målsætningen om